

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู 2) เปรียบเทียบการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยศึกษาเฉพาะผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 226 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐานใช้ ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งงานเป็นครู ร้อยละ 87.61 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80.53 มีอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 40.71 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 51.77

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ส่วนด้านที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ผลการศึกษาเป็นรายด้านมีดังนี้

1. ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การส่งเสริมการสำรวจแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการร่วมมือกับกลุ่มงาน/กลุ่มสาระ ในการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การจัด ทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่ครู โรงเรียนอื่น บุคคล องค์กร หน่วยงาน

2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เพื่อการพัฒนางานด้านวิชาการของโรงเรียน และการประเมินสรุปแผนงานหรือโครงการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การกำหนดควิสัยทัศน์และเห็นความสำคัญงานด้านวิชาการของโรงเรียน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การจัดหาสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ คู่มือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และการให้คำปรึกษาหารือและช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของคณะครู ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การสนับสนุน พัฒนาคูหา้มีความรู้ด้านการสอน

4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน และการร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียนเพื่อกำหนดควิสัยทัศน์ของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน

5. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การวางแผนในการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอนร่วมกับครู และการควบคุม กำกับให้ครูมีการจัดเตรียมการสอนและบันทึกการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การควบคุม กำกับให้การ จัดตารางสอนของครูเป็นไปตามความเหมาะสม

6. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การควบคุม ติดตาม การประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการจัดประชุม อบรม เพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ

7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การจัดการให้ มีคู่มือ เอกสาร เพื่อประกอบ การจัดทำวิจัยให้แก่บุคลากรในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การสนับสนุนให้ครูนำเสนอผลงานการวิจัยต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

8. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การจัดหาหนังสือให้มีในห้องสมุดตามความต้องการของครูและนักเรียน และการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

9. ด้านการนิเทศการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การส่งเสริมให้ครูนำผลงานจากการนิเทศภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และการจัดให้มีการนิเทศโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การส่งเสริมการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร

10. ด้านการแนะแนว ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การประสานกับหน่วยงานอื่นเพื่อแนะแนวให้แก่

ผู้เรียน และการจัดหางบประมาณสนับสนุนงานแนะแนวในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวให้กับครูในโรงเรียน

11. ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการวางแผนการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การจัดระบบการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

12. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ และท้องถิ่น และการวางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน

13. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การวางแผนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนอื่น และการแต่งตั้งบุคลากรให้มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนอื่น ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆทั้งภายใน ประเทศและต่างประเทศ

14. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การสำรวจและศึกษาข้อมูลรวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการได้รับการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การศึกษา วิเคราะห์ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้ และการประเมินผลการใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การนำระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนไปสู่การปฏิบัติ

16. ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การพิจารณาคุณภาพหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน และการประชุมทุกฝ่ายเพื่อตัดสินใจร่วมกันคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การคัดเลือกหนังสือเรียน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ต่างๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน

17. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกข้อที่มีค่าสูงสุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และการนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุด คือ การควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูจำแนกตาม ตำแหน่งงาน เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารและครูที่มี ตำแหน่งงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารและครูที่มี เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน ทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารและครูที่มีอายุต่างกัน มีต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ผู้บริหารและครูที่มีอายุ 30-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น น้อยกว่าอายุ 41 ปีขึ้นไป

4. ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น น้อยกว่า อายุ 10 ปีขึ้นไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา การบริหารวิชาการใน โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู

1. ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น จากผลการวิจัยที่พบว่ามีการส่งเสริมการสำรวจแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีการร่วมมือกับกลุ่มงาน/กลุ่มสาระ ในการสร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารได้ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อปลูกฝังการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนในการร่วมกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ เสาวคนธ์ ชาวชอบ (2552, หน้า 112-113) วิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การบริหาร และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือ

แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการบริหารงาน ไม่มีความแตกต่างกัน

2. ด้านการวางแผนงานวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เพื่อการพัฒนาทางด้านวิชาการของโรงเรียน และมีการประเมินสรุปแผนงานหรือโครงการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะ วัสดุอุปกรณ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาของนักเรียน การพัฒนาทางด้านวิชาการของโรงเรียน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถได้ด้วยตนเอง และการประเมินสรุปแผนงานหรือโครงการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียนเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง ทำให้โครงการดำเนินงานของโรงเรียนมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำให้โครงการต่างๆของโรงเรียนมีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวคนธ์ ชาวชอบ (2552, หน้า 112-113) วิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การบริหาร และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการ

ประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และ ประสบการณ์ในการบริหารงาน ไม่มีความแตกต่างกัน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการจัดหา สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ คู่มือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการให้คำปรึกษาหารือและ ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของคณะครู ทั้งนี้เพราะ วัสดุอุปกรณ์ คู่มือการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูและนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น และการให้คำปรึกษาหารือและช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ทำให้ครูมีแนวทางในการพัฒนาการสอน สูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ชัยรัตน์ ล้าฤทธิ์ (2550, หน้า 104-105) วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบดินทรเดชา มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบดินทรเดชา และเพื่อ เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบดินทรเดชา จำแนก สถานศึกษา และแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ที่ขอบข่ายงานวิชาการของ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจาก สถานศึกษาในเครือบดินทรเดชา ปีการศึกษา 2550 ในการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 215 คน ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์และแปรผลการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ ผลการศึกษพบว่า สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน องค์ประกอบ 17 ด้านในเครือบดินทรเดชาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง โดยมีการปฏิบัติ มากในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการ วัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ส่วนที่มีการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบน การเรียนรู้ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้าน การแนะแนว ด้านการส่งเสริมให้มีความเข้มแข็งกับชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ผล การทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานศึกษาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ไม่มี ความแตกต่างกัน

4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน และมีการร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย และสามารถนำมาใช้ได้จริง และการร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียน เพื่อแก้ไขจุดบกพร่อง ของโรงเรียน ให้โรงเรียนมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ชัยรัตน์ ถ้าฤทธิ์ (2550, หน้า 104-105) วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายบดินทรเดชา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายบดินทรเดชา และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือข่ายบดินทรเดชา จำแนกสถานศึกษา และแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ที่ขอบข่ายงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจากสถานศึกษาในเครือข่ายบดินทรเดชา ปีการศึกษา 2550 ในการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 215 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์และแปรผลการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในองค์ประกอบ 17 ด้านในเครือข่ายบดินทรเดชาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง โดยมีการปฏิบัติมากในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ส่วนที่มีการปฏิบัติปานกลางได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบ การเรียนรู้ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการส่งเสริมให้มีความเข้มแข็งกับชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานศึกษาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

5. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู และมีการควบคุม กำกับให้ครูมีการจัดเตรียมการสอนและบันทึกการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะ การวางแผนในการจัดกิจกรรมที่ดีทำให้การจัดเตรียมการสอนของครูมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูมีการพัฒนาระบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ เสาวคนธ์

ชาวชอบ (2552, หน้า 112-113) วิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การบริหาร และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการบริหารงาน ไม่มีความแตกต่างกัน

6. ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการควบคุม ติดตาม การประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และมีการจัดประชุม อบรม เพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้เพราะการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน จำเป็นจะต้องมีการควบคุม และตรวจสอบ รวมถึงนำผลมาประเมิน เพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพสูงขึ้น และการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือ เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ พรศักดิ์ ทิพย์วงษ์ทอง (2546, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนต่อการบริหารงานของวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครู ผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง ใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านปรัชญานโยบาย และจุดประสงค์ของโรงเรียน ด้านงานหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน ด้าน

งานการสอน และการจัดการเรียนการสอน ด้านงานกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนักเรียน ด้านงานสื่อการเรียนการสอน และกิจกรรมห้องสมุด ด้านงานนิเทศการศึกษา และพัฒนาครู ด้านงานวัดผลประเมินผล และเพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะตามความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นข้าราชการครูผู้สอนจำนวน 269 คน จาก โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง จำนวน 20 โรงเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย F-test และ t-test ด้วยวิธีการของนิวแมนคูลส์ ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านงานสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมห้องสมุด ด้านงานนิเทศการศึกษาและพัฒนาครูอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามระดับช่วงชั้น โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากเมื่อเปรียบเทียบ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนักเรียนและด้านงานนิเทศการศึกษาและพัฒนาครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และมีการจัดให้มีคู่มือ เอกสาร เพื่อประกอบ การจัดทำวิจัยให้แก่บุคลากรในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การส่งเสริมให้ครูทำการวิจัย จะทำให้ครูได้พัฒนาความรู้ของตนเอง ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ มีคู่มือ เอกสาร ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549, หน้า 95-96) วิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามภาระงานการบริหารงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการ เทียบโอนการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา

อื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การแนะแนว การศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และรองลงมา คือ การนิเทศการศึกษาโดย ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน

8. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการจัดหาหนังสือให้มีในห้องสมุดตามความต้องการของครูและนักเรียน และมีการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การพัฒนาโดยการเพิ่มหนังสือในห้องสมุด จะส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการศึกษามากขึ้น และการส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมจะทำให้คนในชุมชนมีความรู้จากการศึกษามากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของเสาวคนธ์ ชาวชอบ (2552, หน้า 112-113) วิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การบริหาร และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการบริหารงาน ไม่มี ความแตกต่างกัน

9. ด้านการนิเทศการศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการส่งเสริมให้ครูนำผลงานจาก การนิเทศภายในมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และมีการจัดให้มีการนิเทศโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะ การสนับสนุนครูในการนำเสนอผลงานทำให้ครูมีการพัฒนางานใน เชิงวิชาการที่สูงขึ้น ซึ่งผลที่จะได้รับทำให้นักเรียนได้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549, หน้า 95-96) วิจัยเรื่อง การศึกษา บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญ ใต้ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญ ใต้ จังหวัดศรีสะเกษ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญ ใต้ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาตามภาระงานการบริหารงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การ พัฒนาระบบการเรียนรู้อื่น การวัดผลประเมินผลและการ เทียบโอนการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การ นิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การ ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา อื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดย ภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทุก ด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การแนะแนว การศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และ รองลงมา คือ การนิเทศการศึกษาโดย ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกันมี ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่ มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ใน ภาพรวมแตกต่างกัน

10. ด้านการแนะแนว จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการประสานกับหน่วยงานอื่นเพื่อแนะ แนวให้แก่ผู้เรียน และมีการจัดหางบประมาณสนับสนุนงานแนะแนวในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ หน่วยงานที่เข้ามาแนะแนวให้กับผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนมีทิศทางในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และ การจัดหางบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว ทำให้งานแนะแนวสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมี กระบวนการเรียนรู้มากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549, หน้า 95-96) วิจัยเรื่อง การศึกษายบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับ

มัธยมศึกษา อำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญไศล จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามภาระงานการบริหารงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การแนะแนว การศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และรองลงมา คือ การนิเทศการศึกษา โดย ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน

11. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีการวางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะ การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ โดยการประเมินตนเอง จะทำให้ทราบจุดแข็ง และจุดอ่อนในการปฏิบัติงาน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะมีการแนะแนวทาง หรือคำแนะนำในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สุณี ทรัพย์ประเสริฐ (2547, หน้า 83-85) วิจัยเรื่อง การประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ใน 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ ในการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 30 คน และครูผู้สอนจำนวน 113 คน จากสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาราชบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก วุฒិการศึกษต่างกันมีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยรวม ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

12. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครั้ว ชุมชน และท้องถิ่น และมีการวางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน ทั้งนี้เพราะ การแลกเปลี่ยนความรู้ของบุคคล ครอบครั้ว ชุมชน และท้องถิ่น จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งความรู้ที่ได้นั้นอาจได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนางานในเชิงวิชาการได้ในอนาคต ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ อนุษา อินทร์มั่ง (2551, หน้า 93-94) วิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครั้วองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้าน

การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

13. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการวางแผนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนอื่น และมีการแต่งตั้งบุคลากรให้มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับโรงเรียนอื่น ทั้งนี้ เพราะ การพัฒนาวิชาการจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการทำงานมานาน เพื่อพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพ และสามารถนำไปใช้กับโรงเรียนได้เป็นอย่างดี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมชาย คำปลิว (2549, หน้า 95-96) วิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามภาระงานการบริหารงานวิชาการ 12 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการ เทียบโอนการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การสนับสนุนงานวิชาการแก่ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การแนะแนว การศึกษา ผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และรองลงมา คือ การนิเทศการศึกษาโดย ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน

14. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการสำรวจและศึกษาข้อมูลรวมทั้งความต้องการในการสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และมีการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัด

การศึกษา ทั้งนี้เพราะ การสำรวจและศึกษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษา ทำให้ผู้บริหารมีการพิจารณา การสนับสนุนงานวิชาการ อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพิจารณาอนุมัติงบประมาณในการสนับสนุนงานวิชาการ มีความเหมาะสมกับแผนงานวิชาการที่กำหนด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ อนุชา อินทร์มั่ง (2551, หน้า 93-94) วิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

15. ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการศึกษา วิเคราะห์ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับรู้ และมีการประเมินผลการใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การจัดทำระเบียบและแนวทางการปฏิบัติ ผู้บริหาร โรงเรียนได้มอบหมายให้ครูทุกคนได้ศึกษา วิเคราะห์ระเบียบและแนวทางการปฏิบัติ รวมถึงการประเมินผล ส่งผลให้ครูมีการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ และการประเมินผลการใช้ระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ชัยรัตน์ ล้าฤทธิ์ (2550 , หน้า 104-105) วิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบริษัทรศพร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบริษัทรศพร และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในเครือบริษัทรศพร จำแนกสถานศึกษา และแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ที่ขอข่างานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจากสถานศึกษาในเครือบริษัทรศพร ปีการศึกษา 2550 ในการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 215 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์และแปลผลการศึกษาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในองค์ประกอบ 17 ด้านในเครือบริษัทรศพรโดยภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปานกลาง โดยมีการปฏิบัติมากในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ส่วนที่มีการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการส่งเสริมให้มีความเข้มแข็งกับชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานศึกษาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

16. ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการพิจารณาคุณภาพหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน และมีการประชุมทุกฝ่ายเพื่อตัดสินใจร่วมกันคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ หนังสือเรียนที่จะนำมาใช้ในโรงเรียนจะต้องมีคุณภาพ เนื้อหา และความเหมาะสมกับนักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะมีการพิจารณาการคัดเลือกโดยมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาในการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียนเพื่อให้ได้หนังสือแบบเรียนที่ดีที่สุด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ อนุชา อินทร์ มั่ง (2551, หน้า 93-94) วิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 172 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนา หรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงาน ด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้าน การนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ใน สถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการ ทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

17. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า มีการสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และมีการนิเทศ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะ การสำรวจความ ต้องการของครู ทำให้ทราบถึงปัญหาการใช้สื่อในการเรียนการสอน เพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่ เหมาะสมกับนักเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนจะต้องมีการอบรมเพิ่มพูนความรู้ เพื่อให้มีความชำนาญ ในการใช้สื่อกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ชัยรัตน์ ล้ำฤทธิ์ (2550 , หน้า 104-105) วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน เครื่องบินทรูเดชา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในเครื่องบินทรูเดชา และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน เครื่องบินทรูเดชา จำแนกสถานศึกษา และแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ที่ ขอบข่ายงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอนจากสถานศึกษาในเครื่องบินทรูเดชา ปีการศึกษา 2550 ในการวิจัยใช้กลุ่ม ตัวอย่าง 215 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์และแปลผลการศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในองค์ประกอบ 17 ด้านในเครื่องบินทรูเดชาโดยภาพรวมมีการปฏิบัติระดับปาน

กลาง โดยมีการปฏิบัติมากในด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี ส่วนที่มีการปฏิบัติปานกลางได้แก่ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระ หลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการวิจัยเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริม ให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศ การศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการส่งเสริมให้มีความเข้มแข็งกับชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานศึกษาแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในองค์ประกอบ 17 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบการบริหารวิชาการใน โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งงาน เพศ อายุ และประสบการณ์ใน การทำงาน พบว่า ตำแหน่งงาน เพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่มีความแตกต่าง กัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงาน ด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน ด้านการ พัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการ ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้าน วิชาการ ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในโรงเรียน และด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารและครู มีการ ปฏิบัติงานร่วมกันในการบริหารงานวิชาการ มีการร่วมคิด ร่วมวางแผนในการจัดการเรียนการสอน โดยเพศของผู้บริหารและครูไม่เป็นปัจจัยในการบริหารงาน และส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป และมี ประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครู มีความรู้ความสามารถใน การบริหารวิชาการเป็นอย่างดี มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในการบริหารงานวิชาการ มีการพัฒนา และส่งเสริมงานวิชาการไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ครูมีการประสานความร่วมมือกับผู้บริหาร

โรงเรียน ในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการให้เป็นที่ยอมรับ มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการครอบคลุม มีความคิดกว้างไกลและทันสมัยต่อการจัดการศึกษา มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา และมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานยึดเป้าหมายหลักของโรงเรียนเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนางาน ทั้งนี้ผู้บริหารโรงเรียนมีความร่วมมือกับผู้ร่วมงานทุกฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลจากการปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวคนธ์ ชาวชอบ (2552, หน้า 112-113) วิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การบริหาร และวุฒิการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการบริหารงาน ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปปฏิบัติ

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 และโรงเรียนอื่นๆ ตามที่อาจปรับใช้ได้ ดังต่อไปนี้

- 1.1 ผู้บริหาร ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีเป้าหมายเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนางาน และมีการพัฒนาความคิดให้กว้างไกลและทันสมัยต่อการจัดการศึกษาในอนาคต
- 1.2 ผู้บริหาร ควรมีความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรมทางจริยธรรมในการเป็นผู้นำทางวิชาการ และมีการรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงานให้มากขึ้น
- 1.3 ผู้บริหาร ควรมีการใช้เงื่อนไขและเหตุผลของผู้ร่วมงานเป็นหลักในการพิจารณาแก้ปัญหาต่างๆในการทำงาน รวมถึงมีเทคนิคในการปรับเปลี่ยนอุปสรรคให้เป็นโอกาสในการทำงาน
- 1.4 ผู้บริหารและครู ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้มีการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และมีการพิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้อื่น
- 1.5 ผู้บริหาร ควรจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะนำให้กับครูในโรงเรียน เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของโรงเรียน
- 1.6 โรงเรียน ควรจัดการส่งเสริมความรู้กับชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยมีการศึกษาและสำรวจความต้องการรวมถึงการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน
- 1.7 ผู้บริหาร ควรจัดให้มีการทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการโดยการนำระเบียบและแนวปฏิบัติด้านวิชาการของโรงเรียนไปใช้ในการปฏิบัติกับบุคลากรในโรงเรียนอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการวิจัยเรื่อง วิธีการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา
- 2.2 ควรมีการวิจัยเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการในการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อให้

ผู้บริหารเห็นความสำคัญของบทบาทการบริหารงานวิชาการในการบริหารวิชาการ และนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการในอนาคต

2.3 ควรมีการวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและปัญหาในการบริหารวิชาการในโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อการพัฒนาร่วมกันของโรงเรียนและชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี